

10. Kraft M. E., Furlong S. R. Public Policy: Politics, Analysis, and Alternatives. Thousand Oaks, CA : Sage/CQ Press. 2017. 544 p.

11. Riabtsev G. L. Policy analysis tools: stakeholder analysis techniques. Modern strategies of sustainable development of the state and society in the context of global challenges : Int. scientific conf., Wloclawek, August 2–3, 2023. Riga : Baltija Publishing, 2023. P. 24–28. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-333-0-6>

12. Carkhuff R. R. The Art of Problem-solving: A Guide for Developing Problem-solving Skills for Parents, Teachers, Counselors and Administrators. Amherst, MA : Human Resource Development Press, 1973. 143 p.

13. Енергетична безпека України: методологія системного аналізу та стратегічного планування : аналіт. доп. ; за заг. ред. О. М. Суходолі. Київ : НІСД, 2020. 178 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-343-2-9>

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ФАКТОР РЕАЛІЗАЦІЇ НЕТОКРАТИЧНОГО ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Стороженко Л. Г.

*кандидат філологічних наук, доцент,
докторант кафедри публічного управління та адміністрування
Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій
м. Київ, Україна*

Активне впровадження досягнень цифрових технологій у сфері публічного управління розглядається сьогодні як необхідний компонент розвитку електронної демократії, а наукові, законодавчі, прикладні новачі свідчать про підвищення уваги держави до розширення сфери застосування інформаційно-комунікаційних технологій у публічному секторі та формування мережевого суспільства загалом. Інтеграція управління у віртуально-інформаційний простір створює сприятливі передумови для формування ефективної електронної демократії, як логічного продовження трансформації суспільно-політичних процесів в умовах інформаційного суспільства, що відповідає нетократичному вектору розвитку публічного управління [1, с. 104].

Під нетократичним публічним управлінням слід розуміти модель управління, засновану на прозорості, відкритості, співпраці та залученні громадськості до процесу прийняття рішень через посередництво

інформаційно-комунікаційних технологій [1, с. 99]. У нетократичному управлінні влада та вплив визначаються не формальними посадами чи статусами, а знаннями та внеском окремих осіб або груп, які виявили себе компетентними в певній сфері. «Нетократичне» прийняття рішень базується на експертному консенсусі та відкритому обміні інформацією, де провідне місце займає штучний інтелект.

Розширення ролі штучного інтелекту в публічному управлінні відкриває низку можливостей для вирішення складних викликів сьогодення – впровадження технологій штучного інтелекту відкриває нові перспективи для формування ефективного гнучкого управління й забезпечення більшої відкритості, прозорості та відповідальності в урядових процесах; робить можливим долучення громадян до розробки, прийняття та контролю за виконанням управлінських рішень; може стати основою для створення більш інтелектуальних та продуктивних урядових структур, де рішення приймаються на основі знань та компетентності, при цьому, важливо враховувати етичні, правові, соціальні, культурні та інші аспекти, що виникають у процесі впровадження штучного інтелекту, та гарантувати захист прав і приватності громадян, забезпечуючи справедливий та збалансований доступ усіх представників суспільства до «штучних» технологій.

Окреслимо деякі аспекти реалізації штучного інтелекту в публічному управлінні:

- *автоматизація адміністративних процесів*: штучний інтелект дозволяє автоматизувати та оптимізувати низку адміністративних завдань, що звільняє час і ресурси для більш важливих завдань управління та взаємодії з громадянами; може допомогти у впровадженні безпечних та ефективних систем голосування для громадських консультацій/виборів, забезпечуючи точність та достовірність голосів громадян; може бути використаний для автоматизації обробки звернень громадян до урядових органів (розподіляти звернення за категоріями, слідкувати за строками відповідей та надавати швидкий доступ до інформації щодо статусу розгляду справи); може автоматично виявляти помилки та недоліки в управлінні й пропонувати виправлення, зменшуючи ризик неправильних рішень;

- *аналіз даних*: штучний інтелект може бути використаний для аналізу громадської думки та відстеження тенденцій суспільної позиції (соціальні мережі, форуми, інші джерела громадського обговорення) щодо різних аспектів управління, що робить його корисним для прийняття рішень у публічному управлінні – з аналітичною «допомогою» штучного інтелекту уряд може легше розуміти потреби громадян та оперативно реагувати на них;

- *відкритий доступ та обмін інформацією*: в нетократичних умовах інформація є відкритою й доступною для всіх – штучний інтелект сприяє прозорості та об'єктивності у процесі прийняття рішень; може покращити обмін інформацією між урядовими структурами та громадськістю, забезпечуючи доступ до даних та звітів про діяльність уряду;

- *безпека та захист інформації*: штучний інтелект може бути використаний для забезпечення кібербезпеки та захисту конфіденційної інформації, що є надзвичайно важливим в контексті управління даними та інформацією;

- *гнучкість та адаптивність*: штучний інтелект сприяє у впровадженні гнучких та адаптивних стратегій управління, що дозволяє більш швидко реагувати на зміни в суспільстві та світових тенденціях, оскільки рішення приймаються відповідно до конкретних вимог та контексту, а не в рамках статичних адміністративних процедур;

- *забезпечення громадської участі*: нетократичне публічне управління передбачає обов'язковий внесок громадян у процес прийняття рішень, штучний інтелект допомагає зробити цей процес більш доступними та відкритими; штучний інтелект може бути використаний для забезпечення ефективної громадської участі у процесі публічного управління, зокрема через електронні платформи та засоби комунікації; може підтримувати процес громадського залучення, допомагаючи громадянам висловлювати свої погляди та думки через електронні платформи, де їхні відгуки та пропозиції можуть бути проаналізовані та враховані у прийнятті рішень; може бути використаний для розробки веб-порталів та інших інтерактивних інструментів, які допомагають громадянам звертатися до урядових служб та отримувати інформацію; уряд може краще враховувати потреби та очікування громадськості, оскільки рішення приймаються на основі суспільного внеску;

- *електронні платформи для участі громадян*: використання штучного інтелекту для створення електронних платформ для голосування та обговорення питань може забезпечити можливість громадянам приймати участь в прийнятті рішень, які стосуються їхньої спільноти чи країни; штучний інтелект може допомагати виробляти об'єктивну інформацію для комунікації з громадою та прийняття рішень – наприклад, використовуючи аналіз даних, він може підтримувати доказові обговорення і сприяти впровадженню науково обґрунтованих політик;

- *виявлення та протидія корупції*: штучний інтелект може бути використаний для виявлення незаконної діяльності та корупції в нетократичних структурах, що допомагає зберігати чесність та інтегритет процесів управління;

- *гібридні системи обслуговування*: штучний інтелект сприяє створенню гібридних систем обслуговування клієнтів, що поєднують в собі інформаційно-комунікаційні платформи та громадську діяльність, що значно покращує якість обслуговування громадян, зменшує час очікування та сприяє задоволенню громадськості;

- *ефективність та інновації*: штучний інтелект дозволяє вдосконалювати процеси управління, шукаючи нові підходи та розв'язок проблем; може аналізувати дані та допомагати вдосконалювати методи управління, що робить нетократію більш ефективною та інноваційною.

Зазначені аспекти та ряд інших (зменшення бюрократії, колегіальність, моніторинг управлінських рішень, забезпечення цифрової грамотності, впровадження рішень тощо) доводять важливість штучного інтелекту, який відкриває низку можливостей для вирішення нагальних питань у публічному управлінні.

Література:

1. Storozhenko L.H. Netocratic vector of formation of public administration in the information society. Modernization of the system of public management and administration in Ukraine: the experience of the Republic of Latvia : Scientific monograph. Riga, Latvia : Baltija Publishing, 2023. P. 99–114.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-343-2-10>

МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА ЄС ТА ОРІЄНТИРИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Ткач Д. В.

аспірант

*Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку
м. Одеса, Україна*

XXI століття ознаменувало епоху глобальної міграції, яка все більше впливає на внутрішню та зовнішню політику національних держав, міждержавні відносини, а також визначає та формує міграційну політику.

Незважаючи на те, що міграція завжди мало місце, починаючи з давніх часів, проте у глобалізованому світі вона стала фактом життя усіх і проблемою для урядів. Тому важливим є розуміння міграції, а також того, як вона змінюється у міжнародному масштабі, якими можуть бути її наслідки.